

வாழ்த்துரை

திருமதி புஷ்பா ஸ்ரீவத்ஸன் அவர்களை எனக்கு வெகுநாட்களாய்த் தெரியும். ஸத்குரு ஸ்ரீத்யாகராஜரின் கீர்த்தனங்களைப் பாடுவதும், அவரது உருவத்தை எப்போதும் தியானித்து வருவதும், அவரையே வீட்டில் தினமும் பூஜித்து வருவதையும் ஒரு வ்ரதமாகவே கொண்டு ஒழுகி வருபவர்கள்—பேச்சு மூச்சு எல்லாம் ஸ்ரீத்யாகராஜரைப் பற்றியே. இதற்கு முன்பு ஸ்ரீத்யாகராஜரைப் பற்றி பல இலக்கியங்களை பாட்டுக்குத் தக்கபடி படைத்து தமது பக்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையில் தன் பக்தியை வெளியிட்டு உள்ளார்கள் என்பதை விட, தமது அடங்காத பக்தியின் வெளிப்பாடாக இவர் வாயிலிருந்து தாமாகவே ஸ்ரீஸத்குருவைப்பற்றிய புதினங்களும் பனுவல்களும் வெளிவந்தன—என்பதே பொருந்தும். மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை இலக்கியமாகப் படைக்க ஒரு சிலருக்கே திறமை உண்டு. திறமை இருப்பினும் பொலிவும், முயற்சியும் வெகு வெகு சிலருக்கே அமையும். அத்தகைய வெகு சிலரில் இவர் ஒருவர்.

ஸம்ஸ்க்ருத மொழி மிகத் தொன்மையானது. அதனை “தேவ பாஷை” என்பர். இம்மொழியில் பெரும்புலமை பெற்றுப் புதினங்களைப் படைக்க வல்ல திறமை உள்ள இவர், தமது பக்தியின் வெளிப்பாட்டை இங்ஙனம் வெளியிட்டுள்ளார். கங்கை, இமயமலை, பத்ரிநாத், கேதார்நாத், அங்குள்ள புண்ய நதிகள், இவற்றுடன் இவரது இந்த புஸ்தகத்தைப் படிக்கும்போது நாம் ஒன்றிப்போய் விடுகிறோம். இயற்கையை வர்ணிப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அது ஒரு தனிக் கலை. அதற்குத் தனிப்பட்ட தகுதி வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பக்தியின் மேலீடு தேவை. नूनं अस्य देवानुग्रहः என்றார் பதஞ்சலி பாணினி முனிவரைப்பற்றி. உலகிலேயே மிக மிக உயர்ந்ததான—சிக்கல் ஏதுமிலாததான—எளிய—இனிய இலக்கணநூலை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு பாணினி அமைத்துக்கொடுத்தார். அதே போன்று மற்ற மொழிகளுக்கு மற்றையோரால் அமைத்து அளிக்கப்பட்ட இலக்கண நூல் அமையப்பெற்றதா என்றால் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். இதனையே இப்படி பதஞ்சலி கூறினார். அது உண்மை. அதேபோல் இவர் எழுதியுள்ள இமயமலையை அடிப்படையாகக்கொண்டு யாத்தப்பட்ட இந்நூலில் சொற்செறிவு, பொருட்செறிவு, இயல்பான வர்ணனை, தகுந்தபடியான சொல் அமைதி, ரஸமான நடை, பாவபந்தம் (भावबन्धम्) இவைகளை இதில் ஊன்றி கவனித்தால் தெரிய வரும். எதிரே ஒவ்வொருபொருளையும் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது போன்று உளது. कविः कान्तदर्शी என்றார்கள். கவி என்பவர் உலக இயல்புகளுக்குக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவராய் இருந்துகொண்டு எட்ட முடியாத விஷயங்களைத் தாம் கண்டு, பிறருக்குத் தெரிவித்துக் காட்டிக்கொடுப்பவர்—என்பது இந்த பழமொழியின் கருத்தாகும். இது முற்றிலும் இங்கு ஒவ்வொரு இடத்திலும் மிளர்கிறது.

இவரது தொண்டுகள் மிகவும் சிறக்கவேண்டும். பெருமை, புகழ், பணம், பிறரால் கொண்டாடும் நிலை—என்ற இவை எவற்றையும்

மனதிற்கொள்ளாமல் தமது பக்தியின் மேலீட்டால் இந்நூலை இவர் இயற்றியுள்ளார். இதனைப் படித்து, சுவைத்து, மகிழவேண்டும் என்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவருக்கு உறுதுணையாய் எம்பெருமான் ஸ்ரீராமனும் அவரது பக்தரான ஸ்ரீஸத்குரு த்யாகராஜரும் இருந்து இவரது நோக்கங்கள் ஈடேற அனுக்ரஹிப்பார்களாக.

வா.ஸ்ரீவத்ஸாங்காசாரிய

(Prof. V. Srivatsankacharya, (Rtd.) Principal, The Madras Sanskrit College, Mylapore, Chennai-4.)